

Нито очи подигнува да погледне 600

Нито языкъ помърднуватъ да продума,

Тамо ржки си отъ земя удри!

Първа Юда си искара до нехина лековита билка,

Лю що му е до носъ дупрѣ,

Орфенъ си очи подигна, 605

Да си види стара майка що си прави?

Языкъ си помърдна и продума:

Да си жива, Юдо самовило!

Що си ма отъ потстели дигна

Со тоа билка лековита: 610

Я що ми требува таковъ животъ,

Ако не ми кажете лековита билка,

Какъ да кортолисамъ моя първо любо,

Що си я запрѣ фейска краля,

На него изметъ да си чини? 615

Юди си му велеть и говореть:

Немой за това, Орфене, кахаръ берешъ!

Ний имаме лековити билки,

Какъ да куртолисамъ тоя любо:

Лю ти са молба молиме, 620

Да си земешъ тоя златна свирка,

Да засвиришъ пѣсна желовита,

Да ся чюе дуръ на висе небо,

Дуръ на висе небо при Вишня Бога;

И той тебе да пожели: 625

Когà идешъ при фейска краля,

И той да си прати до негова ангела,

На тебе ардамъ да си устори.

Орфенъ си услуша до три Юди,

Та си зе во ржки златна свирка, 630